Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11183/2025
19.05.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Миладиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слађана Војводић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11173/23 од 13.11.2024. године, у седници одржаној 19.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11173/23 од 13.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11173/23 од 13.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Трећег основног суда у Београду П 27029/21 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка у овој правној ствари до правноснажног окончања поступка који се води пред овим судом у предмету П 4793/19. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиље против туженог.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11173/23 од 13.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепено решење је потврђено.

Против другостепеног решења благовремену ревизију изјавила је тужиља побијајући га због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

На ревизију тужиље, тужени је благовремено одговорио.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, одбијен је предлог за прекид поступка до правноснажног окончања поступка који се води између истих странака пред истим судом у предмету П 4793/2019 и тужба тужиље је одбачена, с обзиром да је утврђено да у предмету П 4793/2019 већ тече парница у погледу истог захтева као у овом предмету, и то захтева за предају у супосед двојне породичне куће у улици ..., ... к.бр. ... и к.бр. ..., а применом члана 203. став 3. у вези члана 294. став 1. ЗПП. Наведену одлуку суд доноси на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања у ситуацији када је у току друга парница о истом захтеву међу истим странкама. У том смислу, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 16.03.2021. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић